

Мій приятель

ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

my friend

A CHILDREN'S MAGAZINE

VOL V.

8

1953.

OCTOBER

ЖОВТЕНЬ

"МІЙ ПРИЯТЕЛЬ" — єдиний журнал для українських дітей Канади й Америки. **Видає:** Централь Українців Католиків. **Редагує:** Редакційна Колегія під управою о. Семена Іжика. **Ілюстрації** мистця Мирона Левницького. **Адміністратор** Маріян Міхневич. — **Виходить** 15-го кожного місяця, крім вакацій. **Передплата** річно \$2.00, поодинокє число 20 центів.

"MY FRIEND" — The only Ukrainian children's magazine in Canada and the United States. **Published** monthly by the Ukrainian Catholic Council of Canada **Editors:** Rev. S. Izyk. **Art Designs** by Myron Lewycky. — **Subscription** \$2.00 per year, 20c. a copy. **Authorized as second-class mail** by the Post Office Department, Ottawa, Ont.

"MY FRIEND", 49 Kennedy Street — Winnipeg, Manitoba, Canada.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОГО ПРИЯТЕЛЯ" У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ ЗЛОЖИЛИ:

Павлюк Борис — Сандерленд: \$1.35, Крижанівський Богдан — Принц Алберт: \$1.00, Пані Анна Теканюк — Батавія: \$3.00, Янюк Василь — Ньюарк: \$1.00. Всім жертводавцям щира подяка. Хто слідуючий?

Любі Діточки!

Не забувайте Вашого Приятеля. Пишіть листи, дописи, оповідання, віршики. "Мій Приятель" дуже радіє, коли дістає листи від своїх передплатників. "Мій Приятель" передає кожної неділі радіопрограми для дітей від год. 4.30 — 5 пополудні через станцію CKSB (1250) — Ст. Боніфас.

Нью Йорк, 26. 9. 1953.

Дорогий Приятелю!

Повідомляю Вас, що ми перенеслися на нове місце і прошу змінити адресу. Я ходжу вже до восьмої класи, до католицької школи. Належу також до Пласту, а рівнож вчуса гри на фортепіані в Українському Музичному Інституті. В мене тепер дуже занятий час, бо мушу багато вчитися, щоб добре поздавати кінцеві іспити. В Пласті теж маю досить праці, бо я є гурткова. Рівнож вправляю багато та фортепіані, бо в нас є часто публічні виступи. Я дуже часто читаю вірші й оповідання з "Мого Приятеля". Також люблю відгадувати загадки. Я маю маленьку сестричку - Наталю. Вона має два роки і є дуже смішна. Вже всьо говорить, але так по діточому, що тяжко її зрозуміти. Хоч вона ще маленька, все оглядає образки в "Приятелю" і любить як їй прочитати якийсь віршик.

Здоровлю щиро — **Рома Даниш**

ПРИГАДКА!

Адміністрація прохає ласкаво присилати залеглі довги за попередні роки, врівнювати передплату по кінець 1953 року на присилати передплату на 1954 рік, щоб ми могли усталити висоту накладу.

При зміні адреси проситься присилати все 10 центів, подавати СТАРУ й нову адресу.

О МАТИ БОЖА, МАТИ ЄДИНА

(церковна пісня)

О Мати Божа, Мати єдина
До Тебе лине вся Україна.
Тобі у жертву серця слкадає
О кращу долю Тебе благає.

Над людом нашим, Діво Маріє,
Погасло сонце тай не зоріє.
Народ жаждою, горем прибитий,
В тяжких кайданах, в журбу
[закутий.

Ми в лютім бою за святу віру,
За святу Церкву, Неньку єдину,
Переживаєм дні горя сірі
Переживаєм тяжку руїну.

В кого потіхи, щастя шукати,
Когож відроди в злиднях благати?
Лиш у Тебе наша Ти зоре,
Твоя бо ласка це лік на горе.

Тебе ми просим, Тебе взиваєм,
В Тобі надію все покладаєм.
За Україну встався у Сина,
О Мати Божа, Мати єдина

МАТИ УКРАЇНИ

З усіх прикмет духа, що ними визначається наш український на-рід, певне за найкращу можемо прийняти - сердечне почитання Пре-чистої Диви Марії.

Це почитання Марії в Україні таке давнє, як саме християнство на наших землях. І воно не могло бути інакше. Хто з предків покло-нився Христові, той природно, зі сердечною любов'ю горнеться до Йо-го Матері.

Уже зараз після хрищення України князь Володимир Великий збудував велику катедральну церкву на честь Успення Пресвятої Богородиці. Була це перша церква у всій Словянщині. Князь Ярослав Мудрий збудував 1037 року церкву Благовіщення св. Богородиці на Золотих Воротах. Ярослав Мудрий віддав столицю Київ та цілу Україну під опіку Божої Матері. В пізніших часах козаки також почи-тали Божу Матір. На Запорозькій Січі збудували церков св. Покро-ви. Як запорожці щасливо верталися із воєнного походу, то складали подяку Божій Матері в своїй церкві. Як після впадку гетьмана Мазепи мусіли покинути Січ і перейти на турецький ґрунт, то взяли зі собою і образ Божої Матері.

Як мандрували день і ніч,
Як покидали запорожці
Великий Луг і Матір-Січ,
Взяли з собою Матір Божу,
А більш нічого не взяли,
І в Крим до хана понесли
На нове горе Запорозжя,
Заступила чорна хмара
Та білу хмару,
Опанував запорожцем
Поганий татарин,
Хоч дозволив хан на пісках
Новим кошом стати,
Та наказав запорожцям
Церкву будувати.
У наметі поставили
Образ Пресвятої
І крадькома молилися
Боже мій з тобою.

Мордувались сіромахи
Плакали — і з ними
Заплакала Мати Божа
Сльозами святими,
Заплакала милосердно
Неначе за сином,
І Бог зглянувсь на ті сльози
Пречистії сльози.
Побив Петра, побив ката,

На наглій дорозі.
Вернулися запорожці
Принесли з собою
В Гетьманщину той чудовий
Образ Пресвятої.
Поставили в Іржавиці
В мурованім храмі.
Отам вона й досі плаче
Та за козаками.

Тарас Шевченко.

ГЕТЬМАН БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Більш ніж 300 літ назад, жив у Суботіві заможний сотник-козак Богдан Хмельницький. Він мав у своїм селі гарний хутір, гарну пасіку, чудовий садок, а крім того ниви, луки й сіножаті. Польські дідичі робили кривди цілому українському народові, а також покривдили Богдана Хмельницького. Богдан пішов на Запоріжську Січ та підняв повстання проти поляків. Богдан Хмельницький був знаменитий військовик. Перший раз ось в який спосіб він побив Поляків. Він загнав польське військо до одного лісу під Корсунем. Там Поляки мусли переходити вузьку пропасть-долину, на дні якої плила річка.

Хмельницький післав відділ своїх людей наперед, зрубав дерева і загатив річку. Вода розлилася великим ставом. Поляки опинилися над великим ставом у долині й не знали куди їм тепер іти. А тимчасом козаки вдарили з усіх боків на ворогів. Настав страшний заколот. Польське військо козаки знищили цілком. Двох польських генералів Потоцького й Калиновського взяли в полон.

В серпні 1648 року, Богдан Хмельницький побив Поляків під Пилявцями.

ЯК КНЯЖИЧ ДАНИЛО КОХАВ СВОЮ НЕНЬКУ

Перше проміння сонця заглянуло крізь візантійські вікна княжого замку в Галичі, і упало на лежанку княжича Данила. Золотоволосий хлопчина закліпав з просоння очима і зіскочив з тапчана.

— Васильку! — гукнув він до молодшого братчика — а ставай но! З другого кутка піднялася темна кучма волосся, а з поза неї показалося рум'яне кругле письо.

— Сьо таке? — питало мале, пузате бобо.

— Братіку! Сьогодні я стану князем! — Ти-и князем? — ха, ха, ха!

— Не смійся, а слухай, що я тобі скажу: по смерті нашого батька я став наслідником престоло, й бояри мають сьогодні зложити мені присягу вірності.

— Це смішно... ти такий малий і князь, ха, ха, ха, добрий то князь, сцо замки з піску ставляє!

— Маленький, але важненький, — сміявся Данилко, пригортаючи братіка — а тепер гайда до матусі!

І босі маленькі ніжки затупотіли по коридорі й стали перед дверима княгині. Данилко легенько застукав.

— Що це за ранні гості? — запитав ніжний голос.

— Ми! ...тихенько відповіли діти.

— Що за ми? — Може татари?

— Ні, ні добрі люди —

— Добрі люди? — сміялася княгиня — то входіть!

І маленькі люди прибігли до матусі, закинули її ручки на шию й шепотіли: —

— Добридень, матусю!

А потім вмилися, помолилися перед іконою Богородиці й одягнули святочну одягу з синього шовку.

— Скоріше діти! Поспішайте! Не чуєте, як грають дзвони? То вже збираються бояри на торжество.

Прибічна сторожа у срібних панцирях відчинила великі сріблом ковані двері й в середину ввійшла княгиня Романова з дітьми. Гучними, веселими окликами: "Слава" ! — вітали зібрані прибувших.

Данилко сміло обкинув очима приязні обличчя своїх дорадників і свобідно сів на престолі свого батька. А коли глянув на свою матусю, що стояла біля ступенів престоло, його добре серденько заворушилося:

— А для моєї матусі нема тут місця? — гукнув він дзвінким голосом і питаючим зором обкинув своїх дворян.

Грובה мовчанка залягла світлицю. Бояри почали перешіптуватися, врешті один з них приніс гарне сідало й поставив його біля престоло.

Тепер почувався Данилко незвичайно щасливим. Його кохана матуся відбирала з ним присягу від бояр, які на хрест святий присягали, що остануть вірними князеві й батьківщині аж до смерти.

Яр. Мандюкова

ЯК ШКІЛЬНИЙ ДЗВІНОК ДЗВОНИТЬ

Дзень - дзелень
Гей вже день!
Діти йдять,
До школи
Трудитись,
Учитись
Читати
Писати!
Діточки
Спішіться
Розуму
Учіться!
Де розум,
Там воля,
Там гаразд,
Там доля!

Учіться,
Трудіться
До книжки
Горніться,
Щоб наша
Україна
Щасливо
Прожила,
Щоб щастя
І доля
Людей
Навістила.
Учіться,
Читайте,
До школи
Спішіться!
Дзень - дзелень

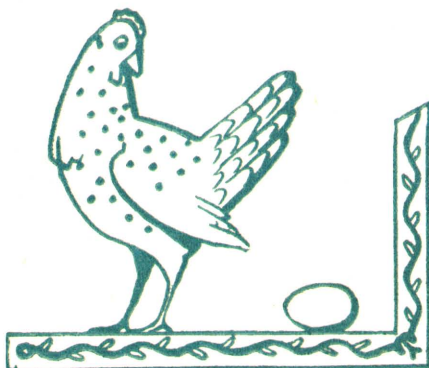
Бабине літо

Коли в осінню погідну днину вийти на поле, чи в город, то можна бачити тисячі тонесеньких ниточок, що уносяться повітрі. Воно хвилями опадає, то знов піднімається вгору та чіпляється дерев, плотів, хат або й людини. Це павутиння називають люди "бабиним літом". Наш нарід має про це гарне вірування, а саме говорить: що це Божа Мати пряде ниточки на сорочечки для тих дітей, що повмірали сиротами й не мали смертної сорочки.

Направду-ж те павутиння то річ зовсім природня. В траві і на листю живуть мільйони маленьких павучків-хрестяків (званих так від того, що на хребтах мають білий знак у виді хреста). Ці павучки живляться ще дрібнішими комашками. Тих комашок літом є повно ці в траві і на листю, тож павучки мають що їсти. Але осінню комашок менше, а ці, що є, літають роями у воздуху, бо вже нема ані доброї трави, ані листя на деревах, зрештою в траві було б їм за холодно, то вони уносяться до сонця в повітрі.

Отже павучки осінню мусять інакше промишляти. Тому, що комашок на листю ні в траві нема, вони мусять їх ловити у воздуху. Але як, коли крил у павука немає? Отже такий павучок вилазить на якесь дерево й починає зі залозів свого тіла снувати липку а довгу ниточку. Ця ниточка скоро схне і є дуже легка, але, павучка вона видержить. Тож він обсновує себе наче в плетений кошичок і гойдається на галузці. І тільки повіє легкий вітерець, то вже несе таку павутину, а з нею й павучка, воздухами. Павучок користає з того й летячи в своєму "бальоні" на довгих нитках ловить мушки, що подорозі попадають у його павутину.

Господарство

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі курочку купити.
А курочка по сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити? —
Мусів собі качечку купити,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка по сінечках, —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі гусочку купити,
А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі овечку купити,
А овечка ме-ме-ме,
А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі кізочку купити,
А кізочка стрику-брику,
А овечка ме-ме-ме,

А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка по сінечках, —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі корівку купити.
А корівка рику-рику,
А кізочка стрику-брику,
А овечка ме-ме-ме,
А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі котика купити.
А котичок няв-няв,
А корівка рику-рику,
А кізочка стрику-брику,
А овечка ме-ме-ме,
А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі песика купици.
А песичок гав-гав-гав,
А котичок няв-няв,
Корівонька, рику-рику,

А кізонька стрику-брику,
Овечка ме-ме-ме,
А гусочка ге-ге-ге,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

Не знав добрий чоловік,
З чого йому жити, —
Мусів собі возика купити.
А возичок скрипу-рипу,

А песичок гав-гав-гав,
А котичок няв-няв,
Корівонька, рику-рику,
А кізонька стрику-брику,
А овечка ме-ме-ме,
А гусочка ге-ге-ге,
А качечка ках-ках-ках,
А курочка в сінечках —
Куд-кудак, куд-кудак!

BIBLE STORIES

GOD SENDS THE FLOOD

God, our father, wanted all men and women and boys and girls to be happy.

Instead they committed more sin.

Cain, who was the son of Adam and Eve, killed his sweet young brother, Abel.

Men looked up at the sky and cried out, "I don't believe in God any more."

Instead they built statues of stone and iron. They said, "These are our gods."

And they went down on their knees and prayed to them.

They fought among each other. They said nasty things. They were unclean. They sometimes even killed one another.

So God got tired of their wickedness.

He said, "I will destroy all these bad children of mine. I will drown them all in a big flood."

But there was one of God's children who was very good.

His name was Noe. He and his family all loved their Father in Heaven. They did not make gods of wood and metal. They did not fight and misbehave.

So God called Noe. He told him to build a big boat called the Ark.

"Put aboard it two of all the living animals on the earth," He commanded Noe. "Then when the storm comes, go in, and I will save you and your family."

My, how the people laughed when they saw Noe building his Ark!

They went on sinning and sinning. They grew worse and worse.

Then one day the lightning flashed. The thunder rolled and roared.

The terrible rains began to fall.

SAFE IN THE ARK

Noe drove the animals safely into the Ark.

He and his family went aboard.

He closed the hatches and locked the doors.

Then for forty days and forty nights, rain poured and poured and poured.

The rivers overflowed their banks.

The wicked cities and the farms were covered with water.

That was called the Great Flood.

Water, you see, washes away dirt.

That is why in Baptism water washes away our sins.

But in the flood, God washed the earth free from those sins which are the spiritual dirt of the world.

The wicked sons and daughters who had prayed to false gods now saw their mistake.

"Save us!" they cried to Noe But it was too late.

Their cities were washed away. Their beautiful buildings were destroyed. Their cattle were drowned.

In the end, though they ran up to the mountain tops, the water caught them too.

Only Noe and his good wife and children were saved.

And with them were the animals who were safe on the Ark.

At last the rain stopped and the sun came out again.

Noe and his family were so glad to see the bright sun.

Slowly the waters began to sink back into the earth. Lakes became small again. The mountains and the dry land appeared.

Noe came out of the Ark. He released the animals who scampered back to their nests, their holes, and their caves.

He and his family knelt and thanked God for saving their lives.

They offered gifts to God called Sacrifices.

And God, their Father, loved them.

"Look!" He cried, and pointed to the beautiful rainbow. "I promise you that I shall never again destroy the world with water. When you see the rainbow, remember My promise."

So you and I must try to be good,

Like Noe, our Dear Lord, Jesus Christ, saved us from a flood too. He saved us from the awful flood of sin that destroys sinners.

His Church is like an Ark in which we are always safe.

So be good and you will make the world happy.

It is the wicked men and women who make God punish them.

It is bad people who bring unhappiness to the world.

THE LAW OF GOD

Two great Commandments tell us the whole law of God.

The first great Commandment says, "Love the Lord your God with all your strength."

The second great Commandment says, "Love your neighbor as you love yourself."

We love God when we obey God's law and the laws of the Church.

We love our neighbor when we obey God's law and the laws of the Church.

We love ourselves when we obey God's law and the laws of the Church.

We love God, our neighbor, and ourselves when we are kind to others.

МОЛИТВА ЗА ВІТЧИЗНУ

О Боже наш добрий, що правиш на	[волю,
[небі,	За неї ж бо гине найкращий наш
Візьми під опіку знедолений край.	[цвіт.
Кріпи його сили в біді і в потребі	І щастя і радість і силу і долю
І запал змагається за правду подай.	Щоб слава ширяла далеко у світ.
О Боже мій милий, Вітчизні дай	Іванна Савицька

ЛЮБИ ДІТОЧКИ, ДОРОГІ НАШІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Вписуйтеся в члени "Лицарства Українських Дітей" ("Вервиця Дітей"). Обов'язком членів є: Кожного дня молитися за волю України 1 раз "Отче Наш" і 10 разів "Богородице Діво". Своє зголошення шліть на адресу: Всеч. о. С. Іжик, с/о "My Friend", 49 Kennedy St., Winnipeg, Man., Canada.

По зголошенні, Ви одержите "Грамоту" і Ваше ім'я буде подане в "Моїм Приятелі".

ХТО ЛЮБИТЬ УКРАЇНУ?

Хто любить Україну, чи питати
[треба?
Той, хто шле молитву за неї до
[неба.

Хто просить Бога і миру і волі,
Вітчизні коханій щасливої долі.
Хто думкою лине до рідних степів,
Де прадідна нива батьків і дідів.

Хто любить Україну? Той хто все
[працює
Будня хвилини, цінних дармо не
[марнує.
Чи праця велика, жертвенна для
[справи
Чи тиха спокійна, без гамору-
[слави,
Хто цеглу по цеглі все двигає й
[носить,
Хто потом перлистим чоло своє
[росить.

Той любить Україну, той кохати в
[силі,
Хто знає минуле, сховане в могилі.
Хто гордий, що в змагу за волю-
[свободу
Наш нарід не плямить козацького
[роду.

Хто любить ношу, звичаї та мову.
І пісню співає дзвінку і чудову,
Хто все те шанує і хто з тим
[щасливий,
Той любить Україну — той є син
[правдивий!!
Іванна Савицька
(зі Збірника "Серце")

Діточки з парафії св. Покрови у Вінніпегу, відбули св. Місію під проводом Впр. о. Й. Денищука Ч.Н.І. (стоїть по лівому боці). По правім боці стоїть Всеч. о. парох Й. Форнальчук. Багато з цих дітей є членами Лицарства Молитви за Україну та передплатниками "Мого Приятеля".

Пластовий КУТОК

НАШ ЗНАК

У Києві, у великій світлиці княжих теремів, зібрався народ і жде, щоб довідатись пощо його кликали. За тисовим столом сидять три брати: Кий, князь київський, у соболевій шубі та його браття-помічники: князь Хорив у парчі з шовковим поясом, князь Шек держить у руках свою боброву шапку. А всі озброєні від стіп до голови. Князівна Лебідь, названа так задля свого тонкого стану, аж сяє у блискучому чіпці на голові, прикрашенім самоцвітами. Довкола неї її двір з перших київських міщанок: дівчата з довгими косами, у вінках на голові. Коло князів молоді пажата-чури у вишитих полотнянках та в рисячих киптарях. За ними рицарі в блискучих шоломах, з мечами при боці, луками на плечах та з червоними мідяними щитами.

Перед збір виступили певним кроком три брати князі. Рукою привитали зборище і Кий так промовив;

— Як відомо вам всім, це красне місце, що на ньому збудоване наше місто поблагословив християнський апостол св. Андрій словами: “На цих горах стане замок а довкола него місто, що буде славне далеко й широко”.

Я з допомогою братів заложив наше місто. Уложив плян і почав будувати замок. Брат Хорив зібрав хоробре військо й боронить місто перед ворогами. Брат Шек спровадив купців та заопікувався ними. Тепер Київ багатіє на наших очах. Наші купці під охороною війська пливають аж у далекий Царгород та торгують поза Каспійським морем. Це зробилося за перших десять літ. Тепер працюємо дальше над розбудовою нашої столиці. Я окружив не лише замок, але й ціле місто мурами для безпеки. Вороги здалека оминають Київ. Замок укріплений вежами, валами й ровами. Грубі мідяні брами та високі башти боронять приступу до міста. Золоті ворота нашого замку блищать здалека.

Наше військо вірно боронить границь нашої держави. А все це сталося й держиться нашою згодою й любовю. Думка в нас одна: навчити сусідів шанувати нашу державу та забезпечити наш нарід перед нападами ворогів.

— А тепер скажу вам, чому ми закликали вас сьогодні на нараду. Ми ще досі немаєм відзнаки- гербу для нашої держави. З наших сусідів-то Візантія має чорного орла, Арабія півмісяць. Прийμεмо добру раду, як хто подасть відповідний знак для київської держави.

По світлиці зробилося сумно. Оповідали собі про знаки рідних племен та чужих народів, що їх бачили у походах та подорожах.

Тоді виступив перед зібраними старенький християнський монах, що проживав у печерах, і сказав:

— Ніхто не дасть нам кращого знаку, як Господь Бог. Він сотво-

рив небо й землю. Він віддав оцю багату землю вашому народові зі словами: "Жийте тут щасливо і бороніть її завзято!" Отже Його просім поради. Він подасть нам і знак.

Княжа родина, а за нею і ціла рада згодилася зі словами старенького християнина.

Монах навколішках молився до Пресвятої Тройці. По хвилі задуми сказав: Вечером погляньте на небо й побачите знак!

З великою нетерплячкою ждали всі вечора. З Дніпра піднеслася мряка. Сніг скрипів під ногами. На небі зорі-одні світили як діаманти, другі мов рубіни, а ще інші тільки блимали, як маленькі каганчики.

Наче якась далека пожежа-показалося на північній стороні ясне сяйво. Воно росло вгору й ширшало. В самій середині серед яркого проміння показався знак потрійний, світляний. — Дивіться який тризуб! — сказав хтось з цікавих глядачів. Від того знаку йшла ясність на пів неба, якби огнені луки на схід і на захід.

— Отсе буде наш знак, що його Пресвята Тройця нам посилася! — закликали лицарі.

Ще кілька хвилин яснів той знак. Опісля розплився в хмарах, тільки світляна смуга осталася по нім.

Зараз другого дня казав князь Кий зладити на основі того знаку герб нової кийської держави. Його обносили по місті при великім здвизі народа. Сурми вигравали, а гуслі звеніли. Всі жителі Києва з подивом оглядали новий герб, прикріплений на "Золотих Воротах" золотий тризуб на голубім полі.

Богданко

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ У ВІННІПЕГУ

Наші найменші новачки на костюмовім балі у Вінніпегу.

ЗАГАДКИ

ОСІННІ ЗАГАДКОВІ ЗМАГАННЯ (вересень-жовтень-листопад)

З ЧИСЕЛ СЛОВА (10 пунктів)

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,
8, 3, 9, 10, 11,
12, 11, 10, 13,
14, 15, 16.

Прочитайте слова відомої юнацької пісні, замінюючи поодинокі числа буквами, користуючись поданим унизу ключем:

14, 15, 9, 10, 11 — шлях ріки
8, 7, 14, 4, 5 — козацький двобій
1, 2, 3, 6 — молода людина
4, 12, 13, 16 — “вбивають” у голову
8, 3, 10, 3, 9 — інакше крик.

ХТО НАПИШЕ ДО ЦЬОГО ОБРАЗКА КОРОТЕНЬКЕ ОПОВІДАННЯ?